

העורלה

מאת יערה רשף נהור

דמויות:

מיכל, ליהי וענת, חברות ילדות, נפגשות בשטוקהולם לכבוד חתונתה של ליהיא.

מיכל- בת 39 רווקה, מנסה להיכנס להריון בטיפולי פוריות.

ליהיא- בת 39, חיה בשוודיה עם ג'ואל, בן זוגה השוודי.

ענת- בת 39, נשואה לבועז בן זוגה מהתיכון ואמא לארבעה.

(חדר בבית מלון, שטוקהולם)

ענת: לפי גוגל מפס יש מסעדה תאילנדית מעולה חמש דקות הליכה מפה.

מיכל: תבדקי אם יש להם מנה עם בטטות. זה מגדיל את הסיכוי לתאומים.

ענת: די! אכלתי מלא בטטות בהריון של אלה ולינוי.

מיכל: גם חברה שלי מהעבודה, ויש לה תאומים בן ובת.

ענת: יש להם מרק ערמונים עם בטטות!

מיכל: ערמונים מדלל את הביציות.

ענת: באמת?!

מיכל: קראתי על זה במאקו.

ענת: טוב, פתחתי לנו קבוצה בגוגל מפס וסימנתי את כל האטרקציות השוות בשטוקהולם.

יש תשע מקומות חובה, ויש לנו שלושה ימים, זה אומר שאנחנו צריכות להספיק לפחות

שלוש אטרקציות ביום. מה את עושה?

מיכל: (מרחרכת ענף רוזמרין) רוזמרין מגדיל את הסיכוי להיכנס להריון.

ענת: אוי, יש לנו שיח ענק בגינה.

מיכל: תגידי לבוזי לעקור אותו , אלא אם כן אתם רוצים נאמבר פייב.

ענת: לא תודה! איזה אירועים יש השבוע בשטוקהולם... די!! יש הופעה של אד שרן ביום ראשון בערב!!!

מיכל: הטיסה שלנו בראשון בבוקר.

ענת: אז נדחה אותה לשני בבוקר! זה יהיה אדיר! שלושתנו בהופעה של אד שרן!

מיכל: יש לי טיפול פוריות בשני בבוקר.

ענת: אוף!! מה הסיכוי שתהיה הופעה של אד שרן בדיוק בזמן שאנחנו בשטוקהולם?!

מיכל: מה הסיכוי שאני אכנס כבר להריון?!

ענת: זה יקרה ממי.

מיכל: אני צריכה עורלה.

ענת: למה?

מיכל: גילו שיש לעורלה סגולות פריון, נשים נכנסו להריון תוך ניסיון אחד אחרי שהן אכלו עורלה.

ענת: איכס.

ליהיא: (נכנסת) אני לא מאמינה!!!

ענת: יפה שלנו!!!

מיכל: מי זאת?!! תראו אותה!!

ליהיא: איזה כיף שאתן כאן!!

מיכל: מה זה הגוף הזה? נבלה.

ליהיא: תביאי חיבוק, זונה!

ענת: המלון הזה מושלם!! אני הכי מתרגשת בעולם!!

ליהיא: חכי שתראי את הסוויטה הנשיאותית.

מיכל: הופה! סוויטה נשיאותית...

ליהיא: ג'ואל עשה לי הפתעה.

ענת: אני רוצה להישאר כאן לנצח!

ליהיא: יאללה, תעזבי את בועז והילדים ובואי, מחפשים אצלנו מעצבת גרפית.

ענת: לא... לא נעים לי להשאיר את בועז עם ארבעתם.

ליהיא: זה היה בצחוק.

ענת: אה.

ליהיא: קבעתי לנו מיני פדיקור בארבע, ומסז' בשש וחצי.

ענת: מה הכתובת? אכניס את זה לגוגל מפס.

מיכל: איפה גו'אל? שיבוא להגיד שלום, החתן החתיך שלך.

ליהיא: הוא עבר ניתוחון קטן, אז הוא נח בחדר.

ענת: הכול בסדר?

ליהיא: כן, כן... זה סתם...

מיכל: מה?

ליהיא: הוא כזה מהמם, הוא החליט שהוא רוצה להתגייר, והיה לו חשוב לפני החתונה,

לעשת את זה.

ענת: הוא עשה ניתוח אף!?

ליהיא: לא... הוא עשה, נו...

מיכל: מה?

ליהיא: זה...

מיכל: ברית מילה!?

ליהיא: ששש!!! כולם פה ישראלים.

ענת: שיואו! מסכן!

מיכל: מתי!?

ליהיא: היום בבוקר.

ענת: זה לא ממש כואב?! איך הוא ירקוד בחתונה?

ליהיא: השבדים לא רוקדים בחתונות.

מיכל: אני לא מאמינה...

ענת: בדיוק דיברנו על עורלה! איזה קטע!

מיכל: תגידי לי שלא זרקתם את העורלה?

ליהיא: לא זרקנו את העורלה...

מיכל: את רצינית?!

ליהיא: כן, ג'ואל רוצה לשמור אותה, למזל.

מיכל: ממי, את חייבת להביא לי אותה.

ליהיא: למה?

ענת: היא רוצה לאכול אותה, בשביל להיכנס להריון.

ליהיא: מה?!

מיכל: תקשיבי, מסתבר שיש לעורלה סגולות לפריון, ומכיוון שאני פאקינג בת 39 עם ביציות

עלובות ובלי בן זוג, ובזבזתי את כל החסכונות שלי על טיפולי פוריות אצל הרופא הכי יקר

בארץ, אני חייבת שתביאי לי את העורלה של ג'ואל!

ליהיא: ממי, אני לא אביא לך את העורלה של ג'ואל.

מיכל: למה לא?!

ליהיא: כי זאת חתיכה מהבולבול שלו.

מיכל: אז?!

ליהיא: אז לא מתאים לי שתבלעי חתיכה מהזין של בעלי.

מיכל: זאת חתיכת עור מתה שבכל מקרה תזרקו לפח!

ליהיא: ג'ואל רוצה לשמור אותה. וחוץ מזה, זה דוחה.

מיכל: זה לא כזה דוחה.

ליהיא: לאכול עורלה זה קניבליזם מודרני!

מיכל: זה הסיכוי שלי להיכנס להריון!

ענת: בנות, לפי גוגל מפס יש שוק פשפשים ממש קרוב...

ליהיא: זאת אמונה טפלה מטומטמת.

מיכל: יש לזה הוכחות, זה מדעי!

ענת: יש לנו רק שלושה ימים, חבל שנבזבז אותם.

ליהיא: ממי, את לא צריכה את זה.

מיכל: אל תגידי לי מה אני צריכה ומה לא, בסדר? את מתחתנת עם השבדי המהמם שלך,

ענת עם ארבע ילדים ועם בועז מהתיכון, ואני לבד!

ענת: את לא לבד.

מיכל: אני לבד! לבד! (יוצאת)

ליהיא: מיכל... חכי רגע! נו, באמת! מה היא עושה עכשיו דרמה?!

ענת: זה נושא רגיש, את יודעת...

ליהיא: בואי נלך לדבר אתה.

ענת: ואח"כ נלך להסתובב, גם ככה כבר בזבנו מלא זמן במלון. (יוצאות)

(פאזזה, הבמה ריקה)

ליהיא (מחוץ לקלעים): מיכל! מיכל! מה את עושה?!

מיכל: תעזבי אותי! (נכנסת לבמה עם צנצנת זכוכית, בתוכה משהו דוחה)

ליהיא: (נכנסת) תגידי לי, את נורמלית?! גנבת את העורלה מהחדר שלנו?!

ענת: ממי, את לא יכולה לקחת את זה בלי רשות.

מיכל: יש לי ברירה?! החברה הכי טובה שלי היא אגואיסטית מניאקית!

ליהיא: אני אגואיסטית מניאקית?! את משוגעת!

ענת: מיכל, אני מבקשת ממך, תחזירי את הצנצנת ונלך, המוזיאון פתוח רק עד שלוש!

מיכל: העורלה הזאת יכולה לשנות לי את החיים, את לא מבינה!?

ליהיא: זאת חתיכת עור דוחה מזין של שבדי!!

מיכל: זה לא משנה אם זה של שבדי או יהודי. ואל תקראי לי משוגעת!

ענת: בנות, די! עד שאנחנו ביחד, ועוד בשטוקהולם!

ליהיא: זאת העורלה של ג'ואל! את לא יכולה לבלוע אותה!

מיכל: מה אכפת לך?!

ליהיא: לא!! תני לי!

מיכל: די!! תעזבי!

ליהיא: מיכל!!

מיכל: ליהיא! אני רוצה לאכול את זה!

ליהיא: לא!!

ענת: בנות, די!! בבקשה!

מיכל: אי!!!

ליהיא: אח!!!

ענת: אני מתחננת!

(ליהיא ומיכל רבות על העורלה, דוחפות, שורטות, נושכות זו את זו, לפתע העורלה נשמטת

ומתגלגלת, הן מנסות להגיע אליה. ענת תופסת את העורלה)

ענת: מספיק! אני סוף סוף, בלי ילדים! שלושה ימים שלמים בלי ילדים! בלי כביסות, בלי

חיתולים, בלי להכין לאף ילדה חלבי באמצע הלילה. ואתן הורסות את הכול!

מיכל: ענת, מה את עושה?

ענת: אל תזוזי! או שאני זורקת את זה מהחלון!

ליהיא: ענת, תירגעי, תביאי לי את העורלה...

ענת: אל תתקרבי! אני רצינית!

מיכל: ליהיא, היא רצינית!

ענת: אל תתעסקו איתי!

ליהיא: טוב, טוב...

ענת: אנחנו הולכות עכשיו למוזיאון, אח"כ למסעדה התיאלנדית ואז לשוק הפשפשים.

ליהיא: איזה שוק?

ענת: חמש דקות הליכה מפה!!

ליהיא: בסדר!

ענת: ואחר כך נלך לפדיקור ולמסז'.

מיכל: אנחנו נלך אתך לכל המקומות האלה, נכון ליהיא?

ליהיא: אהה...

מיכל: עכשיו, תביאי לנו את העורלה-

ענת: עוד לא סיימתי! אנחנו דוחות את הטיסה לשני בבוקר ומזמינות כרטיסים לאד שרן!

מיכל: אבל-

ענת: אד שרן או שאין עורלה!

מיכל: בסדר! אני אדחה את הטיפול ליום רביעי!

ענת: יפה... עכשיו, אני מכניסה את העורלה לצנצנת והיא נשארת איתי עד יום שני, זה

ברור?!

מיכל + ליהיא: ברור!

(ענת מכניסה לאט את העורלה לצנצנת, ליהיא ומיכל עוקבות אחריה במתח, לפתע מיכל

קופצת וחוטפת את הצנצנת ובולעת את העורלה, מתחילה להשתנק ולהיחנק)

ענת: מיכל!!!

ליהיא: שיט!!

ענת: היא נחנקת!!

ליהיא: מיכל!! תשתעלי!

ענת: היא מאבדת את ההכרה!

ליהיא: תוציאי את זה החוצה!! (עושה לה היימליך)

(צלצול פלאפון, ענת עונה)

ענת: בוזי, אני לא יכולה לדבר, מיכל נחנקה, אני דוחה את הטיסה, לא יודעת ממי! אני לא

יודעת למתי!! בעוד שבוע לפחות!! נדבר אח"כ, ביי!!!

(אור יורד)

